

מסורת הש"ס

(א) קרישין סט. (ב) ולעיל
פד: יס"ג. (ג) [כתובות
נג:]. (ד) ולעיל לת. כתובות
פ:]. (ה) ולעיל לג. כתובות
פכ:]. (ו) לעיל פד. כתובות
ק: [תוספתא פ"ב ע"ש].
(ז) [כתובות נג:]. (ח) [נג.
ד"ה תמורת]. (ט) [יפ"ע
תוס' כ"ח סו. ד"ה
ונלחות].

תורה אור השלם

1. ויאמר יי אל משה
אמר אל הכהנים בני
אהרן ואמרת אליהם
לנפש לא יטמא בעמיה:
ויקרא כא א
2. אשה וזה וחללה לא
יקחו ואשה גרשה
מאשה לא יקחו כי קדש
הוא לאלהיה:
ויקרא כא ז

הגהות הב"ח

(ב) גם איקלעו לשכנעו
לחמיה דרב חדי:
(ג) רש"י דיה הי"ג וס'
הטעם נשים נעצרה פסול
לעבודה עד שדיו הנאה
וסיא פסולה חללה וכל
מקום שהוא פסול על
ידה או היא פסולה על
ידו קנסו וס'.

מוסף רש"י

עשרה ויחסי על
מבבל. שבעה
היגלה וינצחמה מפרס
הלארשיעין שפחות
שנכלל מחסות
שפחות עזרל לא שפחות
מש ויפלין עמי
דאשין. חללים. כהנס
תלון שעלדו מפסלי
כהנס. ויחוררם.
שפחורם. נחיתים.
נכנסים שכלו ימי
יפסע יתורם (על מלך
דוד עזרל מלך דאשין)
ליום שפחורם
חללים גרים חוררם
מחורין לבא הזו
אלא חוררם חללי ימי
חוררם אל שכלה
ויחית ויחוררם חתק
ויחית. ויחורר
ויסודור חורר שחורין
ויאפסו מחוררם לבא
אל הזו. קסער קל
גרים אל חורר קל אל
החורר חוררם אל קל
גרים אל חורר
נחורר אל חורר ויחורר
ספס מחוררם הם ויחוררם
השערנ חוררם דמחורר
נחוררם (סס עג.)
ודל חורר לולא ימי קל
ספס קל ימי חורר

והרי לאו דרומאה דאין שוה בכל. דאין ישראל מחהרין שלא ליגע דכתיב (ויקרא כא) אמור אל ההגים כהנים מחהרין ולא ישראל: ולא משום דרב יהודה. אלמא אפי' לאו שאין שוה בכל נפקא לן מהם דנשים חייבות: לא דגמרי מלא יקחו. כלומר מאיש או אשה

לא נפקא לן אלא לאו השוה בכל וסא
דלמאטריקן למעוטי ולא בניה אהרן
משום דלא ליה מעטי' וסא גמריין
מלא יקחו דממייב לגוים אלאו שאין
שוה בכל: **א**יכא דאמרי קיסא
אילוטריק ליה. למיכתב דבלאו שאין
שוה בכל גוים מחמת ספק א"ע
הדרבי יהודה משתמעת סד"א ליגמר
מטומאה דלאו שאין שוה בכל הוא
וגמיס פטורין: **ה**י"ג כהנים לויס
וישראלים מותרין לבא זה בזה לויס
וישראלים הללו גירי חרורי מותרין
לבא זה בזה. אבל כהני בחללי וחללי
בכהנות לא. **א**מר ליה רב הונא.
בעולם חללי בכהנות שפיר דמי וסא
דלא מנכחו משום דהני בחללי
אסורי לא פסיקא ליה דכל היכא
הני נסבי מהני והני מהני קמי
וכי' בני בירי. מקום: **ה**י"ג דאמר
רבי (ע"ז דף ג' ת"ט). **כ**טובסא. ע"ז כהנה
על נכסי בעלה הראשון לית לה מינס
ואע"ג דהא מראשון לית לה: **ו**א
דלמא כיוון דלא ליה לה. לינמה
דעמלא מראשון כגון דלית לה נכסים
מקטין לה רבנן משני והא גמי לית לה

מראשון הילוך אית לה מיבס:
כתובתה על נכסי בעלה הראשון.
אכל יצמות אשף וקתני אש ס"ה:
אכל לבעל אפי' מיבס אש ס"ה:
מכלל דאיכא דאית לה מיבס. בתמיה.
למורד בעין אפישיטא מיהא לישנא
דבריימא קשיא דקתני אפילו מיבס
דאין לה ומשמע דקתני אפי' מכלל
לדאיה יצמה אחרימי דאית לה
כמוכא מיבס והא קתני רישא
כתובתה על נכסי בעלה הראשון:
קתני לה מנשי. כדי שלא תהא
קלה בעיניו להוילא: מונוי מנאי
כתובה יניסו. שקר כחז לה
בכתובה" את תהא יתבא בדימי
ומתואה מנכסי כל ימי מיגר
דאמלחתי: לאחר מיהס. אש ממ
ולא גרישה אש לה ממות כל ימי
אלמנתה כשאר אלמנה דמוני תנאי
כתובה והכא ליכא למיגר דלמנא
חתוכב גביה: יש לה פירות.
שקן על פי שאל כלל הפירות
היא דשלא דין אכלן שהרי לא
היה לו צה נישואין מעולם. ואף
על צה דלמירין (כתובות עט.) גבי
כשרה מה שאלל אכל ומה שהוציא
הוציא הכא קסומין ליה דמשלם
אפי' מה שאלל מפני שהוא מרגילה
לגבירה: ה"ו וכין מנלתי תנשיבית
הגאונים" מפני שהוא פסול והוא
פסול וכל מוסר שהוא פסול והוא
פסול קנסו אותו רבנן כתובה. והכי
פירש" מפני שהוא פסול דמתן בבכורי
ומה: הוצא נשים צעירות פסול וי
עד שידור הגאה והיא פסולה על ידו:
הגוס

כשר וכופין אותו להוציא אמר ר"ש בן אלעזר מפני שיש לה כתובה מפני שהוא פסול והיא פסולה וכו"ל שו"מ

(א) ומיניה קשה דקאמר בעולה לכו"ג איכא צינייהו כו' ואמאי מרגלא מפרש דהוא פסול דקאמר אולד קאי ובפסולות ידירה לחוד אפילו במת אפילו הלך כו' עשה וזה הא לא מרגלא ליה יוש ספרים

יש מותרות פרק תשיעי יבמות

היה הצעל חייב
בסוף כתובות (דף ק. וסס) ג
והבא מיבעיא ליה אם יש

ין שוה בכל ומעמא
 רן *ולא בנות אהרן
 ח חייבות מאי מעמא
 אמר רב לא דגמרינן
 קיחה איצמריכא ליה
 מאה קמשמע לן רב
 דרב יהושע איקלעו
 ב אידי בר אבין בעו
 להגשא לפסולין או

נִתְּנוּהוּ ^(ב) עֶשְׂרֵה יוֹחֲסִין
 וְיִשְׂרָאֵלִים חֲלָלִים
 שְׁתֵּנִים שְׁחוּקִי וְאֶסּוּפִי
 מוֹתְרִין לֹא זֶה בּוֹזֵה
 גִּימִים חֲרוּרִים מוֹתְרִין
 חֲרוּרִי וְיִמּוּזִי נִתְּנִי
 לֹא זֶה בּוֹזֵה וְאֵילֹ
 אֶ"ל כֹּה הוֹנָא בְּרִיָּה
 הִנֵּנִי נִסְבִּי מֵהֵנִי וְהֵנִי
 חֲרוּרִי דְאֵילֹ בְּעֵי מִלְּמִנְסָב
 נִתְּנִי אֹתוֹ לִקְמֵה דְרַב
 זֶה דְרִדְקִי חֵי ^(ג) אִמֵּר
 וְהִזְהִירוּ כְּשֵׁרוֹת לִינְשָׁא
 יִסּוּפְרִים וְכוּ'; בְּעוּ
 שֵׁשֶׁת שְׁנֵי לְבַעַל וְלֹא
 הָיָה מִיָּבֵם אִי לֹא ^(ד) כִּיּוֹן
 נִכְסֵי בְּעֵלָה הָרִאשׁוֹן
 הָיָה לְבַעַל הָשֵׁנִי לֹא

משנה אית לה אמר
כתובתה על נכסי
היה שניה לבעל אפי'
יזכר דאית לה מיזבס
קתני ככתובתה על
אי לית לה מראשון
היתה שניה לבעל
ואז מיניה רבי אלעזר
כ"ג גרושה וחלוצה
מוזנות או אין להן
יבמא ריתבה תותיה
וזונות אית לה לא
למדינת הים ולותה
תנאי כתובה נינהו
לה מזוני או דלמא

אית לה מזוני דרמס
זל ילית לה והתניא
ל לאחר מיתה אית
יש לה הא בעמוד
יא יש לה כי תניא
נר אלמנה לכהן
לכהן הדיוט יש לה
בלאות והיא פסולה
אותו להציא שניות
כתובה לא פירות
והיא כשירה וולדה
אמר אלמנה לבג
א פסול והיא פסולה
קנסו

רש"י הוא כשר והוא פסולה ו

פה.

ו א מ"י פ"ב מהל' חכל
הלכה ו סמו עשין נח
ולאין דלה טיש"ע יו"ד
ס"י שג סעף ב:
ח ב מ"י פ"ב מהלכות
מאמרי חל' חל' נח

[illegible]

תוספות ישנים

[illegible]

א) ל' דחנן כחיות נפרק
שני דיני גזירות ודף ק"ו
ע"כ מי שהלך בעלה וס'.

Torah-Box.com
diffusion du judaïsme aux francophones